

عدم هم سوئی، عدم نگاه تربیتی و سختی گفت و گو نهاد خانواده و نهاد حکومت در امر آموزش

نکات مهم سخنان دکتر اسدالله مرادی با قلم عباس کاظمی قائم مقام
سازمان معلمان ایران

جلسه ای دیروز (چهارشنبه 10 شهریور 1400) از ساعت بیست و یک و نیم الی یک و نیم بامداد، در کلاب هاوس سازمان معلمان ایران با حضور جناب آقای دکتر اسدالله مرادی دکترای فلسفه و استاد دانشگاه و پژوهشگر حوزه آموزش و پرورش با موضوع چالش های آموزش و پرورش و انتظارات معلمان و با حضور اعضای سازمان معلمان و دغدغه مندان جامعه معلمان برگزار گردید.

دکتر مرادی، با رهنمود هایی بسیار پر اهمیت کنشگران و تشکل ها را مورد خطاب قرار داد. وی برچالش هایی مانند وجود نگاه ستبر ایدئولوژی در ساختار حاکمیتی، عدم هم سوئی نهاد خانواده و نهاد حکومت و عدم نگاه تربیتی این دو نهاد به امر آموزش و سختی گفت و گو با این دو نهاد را مطرح و در ادامه بر مرجعیت معلمان و نقش جامعه معلمان با توجه به جمعیت یک میلیونی معلمان و یک میلیون بازنشسته که با احتساب خانواده هایشان می توانند اثر بخشی بزرگی در جهت دهی به سمت وسوی مثبت تحولات اجتماعی به ویژه در حوزه آموزش داشته باشند، اشاره داشتند. این جمعیت بزرگ و بخش عظیم جامعه نباید فقط برگزارکنندگان انتخابات ها باشند بلکه قبل از انتخابات باید مطالباتشان را با داوطلبین مطرح کنند و مشروط به پیگیری و تحقق مطالبات خویش همکاری نمایند.

در فرازی دیگر عنوان نمودند که برای این دولت در این شرایط، آموزش و پرورش بیشتر از هر چیز دیگر مسئله است. اقتصاد آموزش و موارد دیگر، برای آنان مسئله نیست. به وجه ایدئولوژیک آموزش و پرورش بسیار توجه دارند و شاید براین نظرند که چگونه، از بیش از صد هزار مدرسه این نهاد رسمی و اجباری، مسجد بسازند. وی در ادامه از کنشگران خواستند که با فاصله گیری از کمی گرایی به کیفی گرایی توجه داشته باشند و با خرد کردن مسائل کلان و مشخص کردن

جزئیات ایجاد گفت و گو و جریان سازی را مورد توجه قرار دهند .

وی یکی از معضلات را مکانیکی بودن و غیر ارگانیگ بودن ستاد و بورکراسی پیچیده حاکم بر آن دانستند که تصمیمات و سیاست گذاری ها در آنجا شکل می گیرند و آمرانه به مدارس بخشنامه می شوند ، در حالیکه مشکل اصلی آموزش و پرورش تعلیم و تربیت و مدرسه است و راه حل مشکل را نیز باید در درون مدارس جستجو کرد . وزیر باید در هفته سه روز با همکاران ستادی اش و به همراه متخصصین علمی آموزش و پرورش در مدارس حضور یا بند و مسائل و مشکلات را از نزدیک مشاهده و لمس کنند . باید با دانش آموزان و معلمان و والدین دانش آموزان جلسات گفت و گو ترتیب دهند و آن زمان با همکاری و مشارکت صاحب نظران تعلیم و تربیت ، به سیاست گذاری مبادرت ورزند .